

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ
เรียนรู้อิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้อิทธิพลต่อ
โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร
จังหวัดอุบลราชธานี.

FACTORS AFFECTING ON MATHEMATICAL LEARNING
ABILITY OF THE FOURTH LEVEL, SECONDARY GRADES
4-6 STUDENTS AT PHIBUNMUANGSAHARN
SCHOOL IN PHIBUNMUANGSAHARN DISTRICT,
UBONRATCHATANI PROVINCE

* นพรัตน์ สำเภา¹

อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา²

อาจารย์นันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ²

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้อิทธิพลต่อ
คณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร
อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี องค์ประกอบที่
ศึกษาแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว
ได้แก่ ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นิสัยทางการเรียน
ความวิตกกังวลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ บุคลิกภาพ และ
สุขภาพจิต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ สภาพครอบครัว
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และ การสนับสนุนของ
ผู้ปกครองด้านการเรียน และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมใน
โรงเรียนเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2549
ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จังหวัดอุบลราชธานี จำนวนทั้งสิ้น 423 คน เป็นนักเรียนชาย 156 คน และนักเรียนหญิง 267 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ และแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_{17}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_{11}) สุขภาพจิต (X_{15}) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 50.70 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y}_1 = 18.922 - 5.768 X_{17} + 3.004 X_{11} - 2.01 X_{15} + 3.216 X_6$$

สมการพยากรณ์ความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z_1 = -.542 X_{17} + .299 X_{11} - .196 X_{15} + .182 X_6$$

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัด

อุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 2 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 12.90 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y}_2 = 16.882 + 1.995 X_6 - 1.787 X_{19}$$

สมการพยากรณ์ความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z_2 = .295 X_6 - .244 X_{19}$$

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_{11}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{16}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 12.50 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

พินุลมังสาหาร อำเภอพินุลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
ในรูปแบบคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y}_3 = .182 + 3.315 X_{11} - 1.664 X_{16} + 4.027 X_6$$

สมการพยากรณ์ความสามารถในการเรียนรู้วิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
พินุลมังสาหาร อำเภอพินุลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z_3 = .230 X_{11} - .181 X_{16} + .174 X_6$$

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the factors affecting on mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Phibunmuangsaham School in Phibunmuangsaham District, Ubonratchatani Province. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor: gender, class level, learning achievement, mathematical learning achievement motive, learning habit, mathematical learning anxiety, personality and mental health, second of them was family factor: guardians' marital status, guardians' economic level and guardian's learning supportive and third of them was learning environment factor: mathematic physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The 423 samples: 156 males and 267 females were the fourth level, secondary grades 4-6 students at Phibunmuangsaham School in Phibunmuangsaham District, Ubonratchatani Province. in academic year 2006. The instrument was a questionnaire of mathematical learning ability. The data was analysed by The Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly 4 factors affecting on mathematical learning ability of the

fourth level, secondary grades 4 students: matthayom sukka IV students at Phibunmuangsaham School in Phibunmuangsaham District, Ubonratchatani Province. at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter factors were mathematic physical learning environment (X_{17}), mathematical learning achievement motive (X_{11}), mental health (X_{15}) and learning achievement (X_6). These 4 factors could predicted mathematical learning ability about percentage of 50.70. So their coefficient could show the predicted equation of mathematical learning ability were as follows:

The predicted equation of mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 4 students matthayom sukka IV students at Phibunmuangsaham School in Phibunmuangsaham District, Ubonratchatani Province in terms of raw scores were:

$$\hat{Y}_1 = 18.922 - 5.768 X_{17} + 3.004 X_{11} - 2.01 X_{15} + 3.216 X_6$$

The predicted equation of mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 4 students: matthayom sukka IV students at Phibunmuangsaham School in Phibunmuangsaham District, Ubonratchatani Province in terms of standard scores were:

$$Z_1 = -.542 X_{17} + .299 X_{11} - .196 X_{15} + .182 X_6$$

2. There were significantly 2 factors affecting on mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 5 students: matthayom sukka V students at Phibunmuangsaham School in Phibunmuangsaham District, Ubonratchatani Province. at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter factors were learning achievement (X_6), and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{19}). These 2 factors could predicted mathematical learning ability about

percentage of 12.90. So their coefficient could show the predicted equation of mathematical learning ability were as follows :

The predicted equation of mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 5 students : matthayom suksa V at Phibunmuangsaharn School in Phibunmuangsaharn District , Ubonratchatani Province in terms of raw scores were :

$$\hat{Y}_2 = 16.882 + 1.995 X_6 - 1.787 X_{19}$$

The predicted equation of mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 5 students : matthayom suksa V at Phibunmuangsaharn School in Phibunmuangsaharn District , Ubonratchatani Province in terms of standard scores were

$$Z_2 = .295 X_6 - .244 X_{19}$$

3. There were significantly 3 factors affecting on mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 6 students : matthayom suksa VI students at Phibunmuangsaharn School in Phibunmuangsaharn District , Ubonratchatani Province at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter factors were Mathematical learning achievement motive (X_{11}), guardians learning supportive (X_{16}) and learning achievement (X_6) . These 3 factors could predicted mathematical learning ability about percentage of 12.50. So their coefficient could show the predicted equation of mathematical learning ability were as follows :

The predicted equation of mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 6 students : matthayom suksa VI students at Phibunmuangsaharn School in Phibunmuangsaharn District , Ubonratchatani Province in terms of raw scores were :

$$\hat{Y}_3 = .182 + 3.315 X_{11} - 1.664 X_{16} + 4.027 X_6$$

The predicted equation of mathematical learning ability of the fourth level, secondary grades 6 students : matthayom suksa VI students at Phibunmuangsaharn School in Phibunmuangsaharn District , Ubonratchatani Province in terms of standard scores were :

$$Z_3 = .230 X_{11} - .181 X_{16} + .174 X_6$$

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การจัดการศึกษาของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความสำคัญวิชาหนึ่งที่ช่วยพัฒนาคนให้เกิดศักยภาพในตนเอง เนื่องจากธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์จะเกี่ยวข้องกับความคิด กระบวนการ และเหตุผล ฝึกให้คนคิดอย่างมีระบบระเบียบ และเป็นรากฐานของวิทยาการหลายสาขา ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ คอมพิวเตอร์และด้านอื่นๆ ก็ล้วนแต่อาศัยคณิตศาสตร์ทั้งสิ้น ปัจจุบันนักเรียนมัธยมศึกษายังมีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละวิชา ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำมาก ได้แก่วิชาคณิตศาสตร์ (กรมวิชาการ. 2541 : 1) สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อาจมีสาเหตุมาจากตัวผู้สอน ตัวเนื้อหาหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน เอกสารสื่อการเรียนการสอน ตัวผู้ปกครอง รวมทั้งตัวผู้เรียนเองด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้เห็นได้ว่า ต้องมีการพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนให้พร้อมที่จะเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคม คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนพิบูลมังสาหารให้ถึงขีดสุดของผู้เรียน

วิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2549 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัด

อุบลราชธานี จำนวนทั้งสิ้น 1,695 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 423 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) t-test ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) วิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลความสามารถในการเรียนรู้ของของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานีด้วยวิธี Stepwise Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

สรุปผลการวิจัย

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี มี 4 องค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สุขภาพจิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่เหมาะสม ทำให้

มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย สถานที่เรียน ได้แก่ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ห้องเรียนมีความสะอาด ห้องเรียนมีการติดแผ่นสูตรทางคณิตศาสตร์ บริเวณห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน ขนาดของห้องเรียนของวิชาคณิตศาสตร์ไม่แออัดคับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ มีเอกสารประกอบการเรียนคณิตศาสตร์อย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์การเรียนที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน มีปริมาณเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน สื่อการสอนที่มีความทันสมัยจะทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดในการเรียน การสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนทำให้จิตใจและอารมณ์ของนักเรียนนั้นสดชื่นขึ้น ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนคณิตศาสตร์ ตลอดจนดำเนินกิจกรรมต่างๆที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีเกิดขึ้นดังนั้น หากโรงเรียนมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสม ย่อมส่งอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกับการจัดการศึกษาในภาพรวมของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี แสดงว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความพยายาม ในการเรียน ให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และความล้มเหลว รู้จักกำหนดเป้าหมาย ที่เหมาะสมกับความสามารถของตน สามารถคิดแก้ปัญหา และอุปสรรค

ต่าง ๆ ในการทำงาน และใช้เวลาส่วนมากแก่การเรียน จึงมีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์สูง ดังนั้นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

3. สุขภาพจิต มีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์สูง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทางจิตใจของนักเรียนที่มีต่อตนเองและผู้อื่น โดยสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสภาพความเป็นจริงของตนเอง และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น นักเรียนที่มีความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง หากเกิดความวิตกกังวล หรือภาวะความเครียดทางการเรียน ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ในบางช่วงเวลาในขณะนั้นได้ ทำให้นักเรียนมีศักยภาพและขีดความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ต่ำ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่มีความพร้อมและตั้งใจในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐาน นักเรียนจะมีความตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด พยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น การปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน และศึกษาค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ จึงทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์สูง

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางหรือต่ำ ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ปานกลางและค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เป็นนักเรียนที่ไม่ค่อยมีความพร้อมและไม่ตั้งใจในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐาน นักเรียนขาดความตั้งใจเรียน และขาดการเอาใจใส่ในการเรียน ขาดความกระตือรือร้น ไม่ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด ขาดความพยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น ไม่ปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน และไม่ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

5. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีอิทธิพลทางลบต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อน ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสมทำให้เกิดความสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกัน ได้แก่ การไม่ช่วยเหลือพึ่งพาส่งกัน และกันด้านการเรียน การไม่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน นักเรียนไม่มีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การไม่ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในกลุ่มเพื่อน ก็ย่อมส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ไม่มีความสามัคคี ไม่ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามความสามารถ และโอกาส ไม่สามารถที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อนได้ เป็นการขาดการเสริมสร้างมิตรภาพให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับตนเอง เช่น มีความรู้สึกกับตนเองในทางที่ไม่ดี เข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ซึ่งจะส่งผลให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ต่ำ ดังนั้นสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์สูง

6. การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน มีอิทธิพลทางลบต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองด้านการเรียนปานกลาง ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ต่ำ ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุนทางการเรียนด้านการเรียนแก่นักเรียน โดยการไม่ให้ความสนใจ ซักถาม แนะนำ ไม่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ไม่ให้เวลาและโอกาสทางการเรียน ไม่ให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย และไม่ให้ความสำคัญแก่เด็กนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่สนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จึงทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ต่ำ ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากจะมีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ได้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อพิจารณา สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยนำองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ รวมทุกระดับชั้นมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสุขภาพจิต ดังนั้นผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอแนวทางดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ,5 และ 6 ดังนั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีกิจกรรมและแนวทางการปฏิบัติการส่งเสริมให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ,5 และ 6 ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากการเรียนการสอนภายในห้องเรียนโดยมอบหมายให้นักเรียนไปค้นหาความรู้จากแหล่งความรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักเรียนมีผลการเรียนคณิตศาสตร์ที่สูงยิ่งขึ้น

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 ดังนั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 ให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เช่น การจัดการเรียนด้านวิชาการทางด้านวิชาคณิตศาสตร์ หรือกิจกรรมการแข่งขันตอบโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะทางด้านความคิดและสติปัญญา และมีความพยายามต่อการเรียนให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความล้มเหลว รู้จักกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตน รู้จักว่าตนเองเด่นหรือด้อยในด้านไหน สามารถคิดแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงานได้ด้วยตนเอง และเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจและให้เวลาส่วนมากแก่การเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น เป็นต้น

3. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนั้น ครู และผู้บริหารโรงเรียน ควรมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันทั้งใน และนอกห้องเรียน เกิดความสนิทสนม เข้าใจ ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน เป็นต้น

4. การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้น บิดามารดาและผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักเรียน โดยให้ความสนใจ ซักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้เวลาและให้โอกาสนักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียน ด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนทางด้านวัตถุ ซึ่งได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์สื่อประกอบการเรียน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นทางด้านการเรียนของนักเรียน และการสนับสนุน

ทางด้านจิตใจ ซึ่งได้แก่ การให้ความสนใจ กำลังใจ และเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางด้านการเรียนแก่นักเรียนเป็นต้น

5. ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้น ครู และผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ให้มีความเหมาะสมกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยห้องเรียนควรมีโต๊ะเก้าอี้ที่สบาย ห้องเรียนจะต้องมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย ห้องเรียนควรมีการติดแผ่นสูตรทางคณิตศาสตร์ ขนาดของห้องเรียนของวิชาคณิตศาสตร์ต้องไม่แออัดคับแคบ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ควรมีเอกสารประกอบการเรียน

คณิตศาสตร์อย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์การเรียนที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน มีปริมาณเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

6. สุขภาพจิตเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรจัดทำโครงการพัฒนาจิตใจ ส่งเสริมสุขภาพจิต เพื่อลดภาวะความเครียดและความวิตกกังวลทางด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนที่มีความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2541). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2531 คู่มือ

การแนะแนว. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ. ถ่ายเอกสาร

_____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

_____. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.

ดี บางกระ. (2538) การศึกษาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนเรื่องฟังก์ชัน ก่อกำเนิด.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (วิชาคณิตศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รุ่งรัก รุ่งรัตนเสถียร. (2543). การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยการจัดกิจกรรมมุมคณิตศาสตร์. ปริญญาณิพนธ์

กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Zung ,W.W. ;& J.O Covernar. (1980). Assessment Scales and Techniques : Handbook on Stress and Anxiety.

San Francisco : Jossey Bass Publishers.